

Jumala seaduse wasto ei tahtnud tõrkuda. Miks sa siis nüüd lapse surma pärast ullad, kedda Jumal on wõtnud? Dleksid siia pisje warda oma majja peale pannud, siis ei oleks siia majja mitte põllema läinud; agga siia ei tahtnud pisje wardaga agga rõuge pane misega Jumala wasto panna! — Betti olli wahel peal äraläinud ja tuli nüüd kahwatand näoga nuttes taggasi ja ütles: „Kristina elab — agga Toom on surmud!“ — Kõik tõttasid nüüd lapse jubatamise peale luggu waatama. Ei ühegi silm jäänud kuivaks kedda waadates, mis siin olli. Kopli tagga paksus leppikus olli üks teia rohopaik, seal lammas Toom sellili, juuksed, silmnäggo ja riided werrised; otsa-essile aawa seest imitses werd wälja. Teia parem käsi olli ühe padjakese al, pahem käsi nattuke maad allas pool padja peal, ja mõlemade kätte wahel maggas weike Kristina rahulikult, ilma wiggata. — Katki läinud fruu si põhi seisis külma weega lapsokese kõrwas. Seie olli Toom lapse koptist toonud, kui tulluke kopti jõudis; siin püüdis ta weel last oma kehaga warjada. — Oma langes rõemo-elliga lapse kõrwa põhwili, Toon seisis kui weesta saamas ja ei usaldanud liggemale minna. Tohter Jenner ütles wahjo sõnaga: „Toon! siin ollete teie tõeste oma rumalussega Jumala wallitsuse sisse puutunud ja teia püha kasso wasto eksinud. Miia käes on lättemaksmine ja tassumine, miia tahan kätte maksta, ütleb Issand.“ Nüüd tundis Toon abastusega et mõrtsuka süddame tuuistus palju kibbedam

on kui kurwassus lapse surma ülle. Kui tohter teia süddame wallo ja kahhetsemist näggi, ütles ta tassase eälega: „Toomsi on weel elo sees, muudo ei imitses werri aawast wälja. Teia kehal on elõõht sees, ja mi kaua kui aadri soon tuikab ja ingamine lehwitab, mi kaua ei tohi arst lootust kautada. Nõnda kõneledes puhastas teia Toomsi aawad, pani neid kinni, ja kassis aiget mõisa wia, kus kedda korralliste rawitseti. Kui Toom mõne päwa pärast otsego raskest unest ärkas ja märkama akas, seal nähti kedda inmet, et teia meele mõistus selgetis olli läinud. Tooni lõõk teia päbe, rohke werre jooksmine ja suur ehmatuse tulle kahjo ülle ollid teia mõtted õigele teele saatnud. Kui Toon ühel päwal aige jure andeks palluma tuli, siis ütles tohter Jenner: „Toon! ärge mõttelge mitte, et se assi teie lõõmise läbbi sündis; Jumala arm piitab kõik nõnda seada: et inimese kurjusest hääd peab tõusma.“ — Siis ütles tohter kõide wasto, kes Tooni jo Toomsi leppimise jures ollid: „Need willetsused, mis teie waimsel ajal ühes koos ollete kannatanud, on tühjaks arwata se häädusse wasto, mis nende läbbi on sündinud. Ma mõistan mis teie ohkamine tähendab, aus praua! Agga ka teie ei olle tühjalt wälja läinud. Tulletage meele, et teil nüüd kaks hääd wagga lapsed siin maa peal rõemuks elawad ja üks ingel taewas on. Üks wagga suut, kõige tullesu fuggule kasso saatetu uus assi on üllisleitud, Toom on oma mõistuse, Betti oma waanemad kätte saanud, ja Tooni pä on jälle korralliste seatud, ehk küll tuli ja wälk tarwis olli enne kui se